Časopis bohoslovcov Kňazského seminára svätého Gorazda v Nitre

GORAZD

XXXV. ročník

Vianoce 2024

© Gorazd
časopis bohoslovcov
Kňazského seminára sv. Gorazda v Nitre

Ročník XXXV., akad. rok 2024/2025
Vianoce 2024, číslo 3/2024
Periodicita vydávania: trikrát ročne
Názov vydavateľa: GORAZD n.f.
IČO vydavateľa: IČO 35 602 449
Dátum vydania: 6. 12. 2024
Vydávajú: bohoslovci Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave v Kňazskom seminári sv. Gorazda v Nitre
Adresa redakcie: Samova 14, 949 01 Nitra 1
E-mail: gorazd@ksnr.sk

Vedúci redaktori: Matej Kuna, Dominik Broniš
Foto: archív redakcie, archív biskupského úradu v Žiline a v Nitre, Človek a Víra, archív SND, osobný album Vladeny Škorvagovej, Andrea Eliášová

Grafická úprava: Filip Caudt, Rastislav Svitek
Sadzba: Filip Caudt, Dominik Broniš
Jazyková úprava: PaedDr. Marta Dukátová
Distribúcia: Matúš Bielčik

Imprimatur: Mons. ThDr. Marián Chovanec, pomocný biskup a generálny vikár;
BÚ v Nitre, 17. 3. 2004, č. 371/2004
Registrácia: EV 3270/09
ISSN: 1336-4677
Cenzor: Mons. ThLic. Marián Dragúň,
BÚ v Nitre, 23. 11. 2018, č. 1232/2018
Tlač: Varínska tlačiareň
Titulná strana bola vytvorená umelou inteligenciou

Svoj dar pre časopis Gorazd
môžete poukázať tu:
Bankové spojenie:
SK23 0200 0000 0045 9001 6253

Obsah

03/ Úvodník
04/ Kronikárove zápisky
08/ Letné tábory s Jankom Havlíkom
10/ Strieborné biskupské jubileá
12/ Formácia nielen v seminári
16/ Každodenná cesta nádeje
18/ Predstavení a seminaristi – spoločné tablo
20/ Propedeutický ročník
26/ Svätý Augustín a Vianoce
28/ Čaro Vianoc
30/ Jubilejný rok
32/ Na slovíčko: Vladena Škorvagová
35/ Súťaž

Úvodník

Milí čitatelia!

Zaiste má Štedrý deň pre každého z nás špeciálnu atmosféru. Je to deň veľkých príprav, supermarkety dopoludnia praskajú vo švíkoch, v kuchyniach sú v plnom prúde prípravy na štedrovečernú večeru, niektorí ešte ozdobujú vianočný stromček... Pre mňa má Štedrý deň ešte jedno špeciálne čaro. Je to deň môjho krstu. V toto „štedré ráno“ pri svätej omši, pod ozdobeným ale ešte nerozsvieteným stromčekom, ma sviatosťou krstu začlenili do Cirkvi.

Ranná svätá omša na Štedrý deň, pri ktorej si každoročne spomínam aj na tieto moje „narodeniny“, ma vždy upozorní na to, že vianočná nedočkavosť nie je iba šialenstvom konzumnej spoločnosti. Veď aj táto liturgia prosí „Pane, príď už a nemeškaj,“ či, „Príď a osvieť tých, čo sedia v temnotách a tôni smrti.“

Som presvedčený, že Pán túto našu túžbu nesklame, ale naplní. Príde – aj tento rok – do našich aktuálnych radostí a starostí, aby ich nanovo osvetlil. Aby sme sa nechali preniknúť povzbudením anjelov: „Nebojte sa, zvestujem vám veľkú radosť!“ (Lk 2,10), a tak spolu s Izaiášom zvolali, že my, čo sme kráčali vo tmách, sme uzreli veľké svetlo. (porov. Iz 9,1) Kiež je táto naša radosť ozajstným vyjadrením toho, že opäť uvidíme pravý zmysel života, vďaka Božiemu Svetlu, ktoré osvietilo našu ľudskosť.

Práve v tomto čase slávenia sviatku Narodenia Pána vychádza nové číslo časopisu Gorazd, kde sa chceme podeliť o zážitky a udalosti posledných mesiacov, či priniesť povzbudenie do týchto vianočných dní a nastávajúceho Svätého roka.

Všetkým vám – našim čitateľom a podporovateľom – ďakujem za priazeň k nášmu seminárnemu časopisu i za modlitby a obety, ktorými seminaristov sprevádzate.

V mene nás všetkých vám prajem príjemné čítanie a požehnané Vianoce.

Dominik Broniš
šéfredaktor

Kronikárove zápisky

Ján Haršaník, 4. ročník

Dňa **31. augusta** sme putovali do Šaštína, kde pred Národnou svätyňou, Bazilikou Sedembolestnej Panny Márie bol slávnostne blahorečený mučeník komunistického režimu a seminarista Ján Havlík.

1. – 5. septembra sa žilinskí bohoslovci už tradične pred nástupom do kňazského seminára stretli so svojím biskupom Mons. Tomášom Galisom v Diecéznom centre pre rodiny Rodinkovo, kde spoločne trávili čas, venovali sa tiež zveľadeniu centra a navštívili kláštor sestier vincentiek, ktoré sú na odpočinku v Belušských Slatinách.

Otvorenie akademického roka

V dňoch **16. – 20. septembra** sme absolvovali duchovné cvičenia s exercitátorom pátrom verbistom Jánom Kušnírom v Badíne.

Po návrate do kňazského seminára sa pri príležitosti začiatku nového akademického roka dňa **24. septembra** v Katedrále – Bazilike sv. Emeráma v Nitre za účasti biskupov, prednášajúcich, bohoslovcov a ostatných študentov západnej provincie uskutočnila slávnostná svätá omša Veni Sancte. Hlavným celebrantom bol J. E. Mons. Stanislav Zvolenský, bratislavský arcibiskup – metropolita.

Večer sme následne oslávili významné okrúhle životné jubileum nášho otca rektora Mons. Mariána Dragúňa, ktorý sa v lete dožil **60 rokov.**

V nedeľu **29. septembra** sme si pripomenuli 29. výročie posviacky seminárnej Kaplnky sv. Gorazda. Slávnostnú svätú omšu celebroval rektor kňazského seminára Mons. Marián Dragúň.

Nitriansky biskup J. E. Mons. Viliam Judák dňa **15. októbra** našim bratom tretiakom pri svätej omši v seminárnej kaplnke požehnal reverendy, ktoré si v tento deň obliekli prvýkrát a liturgickým obradom ich následne prijal medzi kandidátov diakonátu a kňazstva.

Dni od **31. októbra do 3. novembra** sme prežili vo svojich farnostiach, aby sme mohli asistovať pri liturgii, navštíviť hroby a spočinúť v modlitbe za svojich drahých, ktorí nás už predišli do večnosti.

Seminaristi na púti v Mariazelli

Bratia tretiaci na hore Živčáková

Duchovné cvičenia v Badíne

Slávnosť kandidatúry a obliečka

Kardinál Dziwisz v Trnave

Poďakovanie za úrodu - Nová Baňa

9. – 10. novembra sa bratia štvrtáci zúčastnili formačného víkendu s manželskými pármi na Donovaloch s komunitou Chemin Neuf.

Pri príležitosti Svätomartinského trojdnia v Bratislave sme boli **10. novembra** pozvaní, aby sme sa zúčastnili slávnostnej svätej omše v Dóme svätého Martina v Bratislave, po ktorej sme navštívili pútnické miesto Marianka.

V dňoch **13. – 21. novembra** sme sa zúčastňovali na svätých omšiach v rámci Trnavskej novény. Tento rok bol jubilejný, nakoľko Trnavská novéna sa koná neprerušene od svojho obnovenia v roku 1944 – teda už 80 rokov

V Nedeľu Nášho Pána Ježiša Krista, Kráľa neba i zeme, **24. novembra** sme slávili svätú omšu v Katedrále – Bazilike sv. Emeráma v Nitre, ktorú celebroval nitriansky biskup J. E. Mons. Viliam Judák. Po svätej omši nasledovala celodenná adorácia, ktorá bola zavŕšená modlitbou posvätného ruženca a slávnostnými vešperami.

Na sviatok svätého apoštola Ondreja **30. novembra** sme sa zúčastnili pontifikálnej svätej omše v Bazilike svätého Ondreja v Komárne, pri ktorej náš brat Martin Szöllősi prijal diakonskú vysviacku z rúk trnavského arcibiskupa J. E. Mons. Jána Oroscha.

V piatok **6. decembra** bratia druháci zorganizovali zábavný večer spojený s imatrikuláciami bratov propedeutov. Na tento program nadväzoval mikulášsky večierok, ktorý si pre nás pripravili bratia tretiaci.

V sobotu **7. decembra** sme cestovali do Bratislavy, aby sme sa zúčastnili na predstavení muzikálu Blázon František (o živote svätého Františka z Assisi) v divadle Teatro Colorato.

8. decembra na slávnosť Nepoškvrneného počatia Panny Márie sa konala slávnostná mariánska akadémia, ktorú pripravili bratia štvrtáci. Sr. M. Karola Dravecká z rehole dominikánok sa nám prihovorila na tému Mária plná radosti.

Workshop s prof. G. Braunsteiner

Mikulášsky program

Víkend s komunitou Chemin Neuf

Diakonská vysviacka v Komárne

Letné tábory s Jankom Havlíkom

Matej Kuna, 4. ročník

Toto leto sme zorganizovali štyri turnusy pobytových táborov pre miništrantov, ktoré prilákali viac ako 145 účastníkov z rôznych diecéz Slovenska. Miništranti mali možnosť zažiť intenzívny program plný duchovných aj zábavných aktivít.

Leto odštartoval turnus určený pre starších miništrantov nad 15 rokov. Nasledovali ďalšie turnusy, ktoré boli organizované pre účastníkov z Nitrianskej, Banskobystrickej a Žilinskej diecézy. Novinkou tohto ročníka bolo, že počas nitrianskeho turnusu sa k miništrantom po prvýkrát pridali aj dievčatá – predovšetkým sestry miništrantov.

Program tohtoročných táborov bol venovaný osobnosti Janka Havlíka, ktorý bol 31. augusta v Šaštíne blahorečený. Ústrednou témou bola jeho životná cesta pod heslom: „Verný, silný, odhodlaný ako bl. Janko Havlík.“ Každý deň začínal prácou v skupinkách a katechézou, kde sa miništranti hlbšie zoznámili s jeho životom a poslaním.

Okrem duchovného programu nechýbali ani rôzne voľnočasové aktivity. Miništranti si užili športové súťaže, návštevu kúpaliska, opekačku, spoznávanie mesta Nitra, večerné zábavné programy či kino.

Duchovný rozmer tábora podčiarkovala každodenná svätá omša, kde miništranti každý deň slúžili pri oltári.

Sme vďační za tento čas, za priaznivé počasie, skvelých účastníkov, ochotných bohoslovcov a všetky radostné chvíle, ktoré sme spolu zažili. S radosťou sa už pripravujeme na budúcoročné letné tábory. Janko Havlík by sa určite tešil z toho, že sa počas leta v Nitre stretlo takmer 150 nielen minštrantov, ktorí sa snažili nasledovať jeho príklad.

Strieborné biskupské jubileá

Matúš Mikuško, 5. ročník; Ján Haršaník, 4. ročník

Dňa 18. septembra 2024 uplynulo 25 rokov od biskupskej vysviacky súčasného banskobystrického diecézneho biskupa **Mons. Mariána Chovanca.**

Spomínanú biskupskú vysviacku prijal Marián Chovanec z rúk vtedajšieho nitrianskeho sídelného biskupa Jána Chryzostoma kardinála Korca v Katedrále sv. Emeráma v Nitre. Tejto vysviacke predchádzalo menovanie za nitrianskeho pomocného biskupa, ktoré bolo zverejnené 22. júla 1999, dnes už svätým Jánom Pavlom II. Po svojom svätení už ako pomocný biskup zastával funkciu generálneho vikára Nitrianskej diecézy. Okrem toho od roku 2000 je generálnym sekretárom Konferencie biskupov Slovenska a zároveň je predsedom Subkomisie pre náuku viery Konferencie biskupov Slovenska.

Po smrti vtedajšieho banskobystrického diecézneho biskupa Mons. Rudolfa Baláža v roku 2011 sa biskup Chovanec stal jeho nástupcom na čele tejto diecézy. Táto udalosť bola potvrdená 20. novembra 2012 menovaním zo strany vtedajšieho pápeža Benedikta XVI. Právoplatným biskupom Banskobystrickej diecézy sa stal po kánonickom prevzatí diecézy dňa 15. decembra 2012 počas svätej omše v Katedrále sv. Františka Xaverského v Banskej Bystrici. Týmto úkonom sa oficiálne stal jej 16. diecéznym biskupom.

V mene predstavených a bohoslovcov nášho kňazského seminára chcem zagratulovať otcovi biskupovi k tomuto výnimočnému jubileu. Aj naďalej mu v modlitbách vyprosujeme hojnosť Božích darov a milostí pri jeho neľahkej službe.

Pred štvrťstoročím, 25. septembra 1999, žilinský biskup **Mons. Tomáš Galis** prijal biskupskú vysviacku vo Farskom kostole Nanebovzatia Panny Márie v Banskej Bystrici.

Dovtedajšieho rektora Kňazského seminára svätého Františka Xaverského v Banskej Bystrici pápež Ján Pavol II. 28. augusta 1999 menoval za banskobystrického pomocného biskupa. Pápež Benedikt XVI. ho neskôr 14. februára 2008 menoval za prvého diecézneho biskupa do novozriadenej Žilinskej diecézy, ktorej úrad kánonicky prevzal 15. marca 2008.

Pastier Žilinskej diecézy poďakoval Bohu za toto významné strieborné jubileum svojej biskupskej služby na deň presne, 25. septembra 2024, vo Farskom kostole Sedembolestnej Panny Márie v Žiline na Vlčincoch za prítomnosti mnohých biskupov, kňazov, diakonov, seminaristov, zasvätených osôb a veriacich, ktorí tvorili spoločenstvo tohto pamätného okamihu.

V homílii košického arcibiskupa Mons. Bernarda Bobera, ktorý bol spolužiakom jubilanta, bolo zdôraznené,

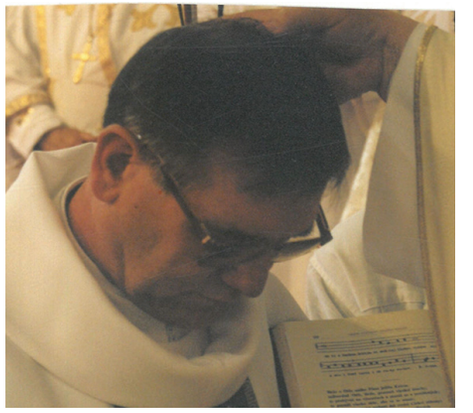

že biskupská služba je službou pokory, pravdy a lásky, pričom inšpiráciou pre biskupa má byť Kristus – Večný kňaz a Dobrý pastier. Arcibiskup vyzdvihol oddanosť a vernosť otca biskupa, ktorý počas svojej šestnásťročnej biskupskej služby na čele Žilinskej diecézy vybudoval zázemie a štruktúry novozriadenej diecézy, keď postavil novú biskupskú rezidenciu a priestory pre úrady, vytvoril nové farnosti a reorganizoval dekanáty, konsekroval nové a obnovené kostoly, vysvätil desiatky kňazov a nechal obnoviť katedrálny chrám.

Svoje uznanie biskupovi vyjadril aj Svätý Otec, ktorý prostredníctvom apoštolského nuncia na Slovensku poslal pozdrav so svojím požehnaním. Rovnako aj my seminaristi vyprosujeme otcovi biskupovi hojnosť Božích milostí a veľa síl v jeho náročnej pastierskej službe.

Formácia nielen v seminári

Matúš Bielčik, 4. ročník

Cesta ku kňazstvu je sprevádzaná nielen štúdiom teológie, ale aj osobnostným a duchovným dozrievaním. Jedným z prvkov tejto formácie môže byť aj pastoračný ročník, ktorý seminaristom ponúka možnosť prehĺbiť svoju duchovnú zrelosť, zažiť spoločenstvo Cirkvi mimo prostredia seminára a uvedomiť si hlbšie motivácie svojho povolania.

V nasledujúcom článku vám prinášame svedectvá našich spolubratov, ktorí uplynulý rok prežili na rôznych miestach v rámci pastoračného ročníka. Ich skúsenosti nám odhaľujú radosti, výzvy a dary tohto obdobia, ktoré im pomohlo nielen rásť vo viere, ale aj lepšie pochopiť, čo znamená slúžiť Bohu a ľuďom v každodennom živote.

Skúsenosť Benjamína Rakotu

Svoj pastoračný rok som prežil v Bratislave. Pracoval som v Univerzitnej nemocnici s poliklinikou u Milosrdných bratov na chirurgickom oddelení ako sanitár. Služba na oddelení začínala o 6:00 rannými toaletami, dezinfekciou izieb, prezliekaním postelí a umývaním termosiek. Potom nasledovala lekárska vizita, po ktorej som sprevádzal pacientov na vyšetrenia. O 8:00 sa rozdávali raňajky. Podľa toho, čo deň priniesol, som pomáhal s preväzom operačných rán, dopĺňaním materiálu či dezinfekciou izieb po pacientoch, ktorí boli prepustení z oddelenia. Pacientom som tiež rozdával obedy a pomáhal s každodennými aktivitami, ktoré sami nemohli vykonávať.

Po službe som sa v niektorom z bratislavských kostolov zúčastnil svätej omše, pri ktorej som miništroval. Cez víkendy som vypomáhal s pastoráciou v rodnej farnosti, kde som organizoval stretnutia pre miništrantov, pomáhal pri rozdávaní svätého prijímania, či pomáhal s organizáciou farských aktivít.

Práca na chirurgickom oddelení bola pre mňa náročná a bola skutočnou skúškou. Mal som však pred očami Krista, ktorý plní Otcovu vôľu. V Bratislave – tak na oddelení, ako aj mimo neho – som mal možnosť stretávať a rozprávať sa s rôznymi ľuďmi, veriacimi, neveriacimi, hľadajúcimi, tými čo na Cirkev zanevreli či členmi iných denominácií. Spoznával som realitu života a ťažkosti rôznych ľudí, ktorých choroby, finančné ťažkosti či ich vybraný spôsob života vedú k náročným rozhodnutiam.

Celá táto skúsenosť ma upevnila v mojom povolaní, pomohla mi hlbšie si uvedomiť moje problémy a nedokonalosti a donútila ma aktívnejšie sa pokúšať o ich nápravu a vytrvať vo všetkých skúškach.

Skúsenosť Rastislava Sviteka

Svoj pastoračný ročník som prežil vo Farnosti Svätej rodiny v Považskej Bystrici na sídlisku SNP. Do tejto farnosti som prišiel po návrate z misie v africkej krajine Rwanda. Misie spomínam preto, lebo som rýchlo pochopil, že v Považskej Bystrici ma čaká ďalšia misia.

Táto farnosť bola svojím spôsobom tiež misijná, pretože nemáme kostol, ani faru ani farára. Vysvetlím... Farnosť mala administrátora excurrendo. Je to označenie pre kňaza povereného riadením aj inej ako svojej farnosti. Keďže sme ešte nemali kostol, bohoslužby sa slávili v kaplnke v priestoroch základnej školy. Náš farský úrad bol trojizbový byt. V jednej izbe býval pán kaplán Jurko Hvolka, v druhej som býval ja a obývačka slúžila ako farská kancelária.

Keď som prišiel do farnosti, nevedel som, čo bude mojou úlohu. Keďže mám rád výzvy, tak som sa snažil na všetko, čo prišlo, odpovedať ÁNO.

Fungovali tu aj eRko stretká mladých. Viedol som stretko miništrantov, zapojil som sa do prípravy birmovancov, nosil som sväté prijímanie chorým. Svoj čas som venoval aj modlitbám otcov, kde ma sami otcovia požiadali o to, aby som im vždy prečítal Božie slovo a povedal k nemu malé zamyslenie, takú „mini kázeň“. Na základnej škole som učil náboženstvo žiakov od prvého do deviateho ročníka. Bola to moja prvá skúsenosť s učením, ale snažil som sa mladým priblížiť, o čom je naozaj viera a Cirkev.

Táto farnosť je zasvätená Svätej rodine a naozaj, cítil som sa tam dobre – ako v rodine. Za tých pár mesiacov mi táto farnosť prirástla k srdcu. Ako každá rodina, ani táto farská nie je dokonalá, má svoje chyby, ale bol som tam naozaj ŠŤASTNÝ!

Skúsenosť Bronislava Antoša

„Pomôž mi, Pane, aby moje ruky boli milosrdné a plné dobrých skutkov, aby som vedela svojim blížnym robiť len dobre, a sama si vyberala ťažšie, namáhavejšie práce. Pomôž mi, aby moje nohy boli milosrdné, aby som sa vždy ponáhľala pomáhať blížnym, premáhajúc svoju vlastnú únavu a ustatosť. Moje pravé odpočinutie je v službe blížnym.“ Denníček sv. Faustíny 163

Svoj príspevok by som si dovolil tematicky začať práve týmito slovami. Minulý formačný rok som strávil na tzv. „pastoračnom roku“ v Dome Božieho milosrdenstva v Banskej Bystrici, v zariadení Domova sociálnych služieb a Hospicu. Mojou úlohou bolo pomáhať miestnym duchovným správcom s pastoračnou službou – modlitby, asistencia pri sv. omši, rozdávanie sv. prijímania, katechézy, ale aj pomoc zdravotnému

personálu a sociálnym sestrám pri animácii denného života klientov a fungovania zariadenia – sprievod klientov na vyšetrenia, rozhovory a mnoho iných služieb. Bol to krásny rok, počas ktorého som mal možnosť sa upevniť vo svojej túžbe po kňazskom povolaní. Bol to rok, kedy som mohol stretnúť krásnych a vzácnych ľudí, či už tých, ktorí boli na sklonku života, a svojou trochou im pomôcť v očakávaní stretnutia so Stvoriteľom – prítomnosťou, otvoreným srdcom, časom a ochotou načúvať, ale aj tých, ktorí sa rozhodli „zasvätiť“ svoj profesijný život službe blížnym. Všetci títo ostali narvalo a hlboko zapísaní do môjho srdca a mojich modlitieb.

Táto skúsenosť, ktorá je súčasťou duchovnej formácie v seminári, ma obohatila a naučila mnohým veciam, ale dovolím si spomenúť len tri: pokora, trpezlivosť a odovzdanosť Bohu a Jeho vôli. Ďakujem Pánu Bohu za túto skúsenosť.

Skúsenosť Ivana Komžíka

Časť svojej formácie – respektíve pastoračný ročník, som strávil v OZ Dobrý Pastier, ktoré sa venuje ľudom bez sociálneho zabezpečenia, alkoholikom, narkomanom alebo inak závislým ľuďom, ktorí sa ocitli (treba dodať, že častokrát z vlastného pričinenia) na ulici alebo o nich rodina prestala mať záujem, a toto bola ich jediná možnosť ako nezomrieť a dôstojne dožiť, či znova sa zresocializovať a prinavrátiť do bežného fungovania.

Zariadenie založil pán dekan Vladimír Maslák, ktorý začal realizovať myšlienku pomoci núdznym ešte počas pôsobenia vo farnosti Koš. V priebehu roku 2007 prichýlil otec Vladimír na farský úrad v Koši asi desiatich mužov, ktorí museli opustiť resocializačné zariadenie v obci. Farské priestory nemohli dlho slúžiť na tieto účely, a tak sa otec Maslák obzeral po budove, v ktorej by mohol naplno realizovať túžbu a myšlienku, ktorú dlho v sebe nosil – pomáhať

slabším a odstrčeným, osobám bez úcty k sebe, k životu, k druhým. Na tejto ceste hľadania priestorov otcovi Maslákovi pomohol aj najdôstojnejší otec biskup Mons. Rudolf Baláž. Budova, ktorá v súčasnosti už slúži ako domov pre týchto ľudí, je budova s hlbokým kresťanským základom, postavená na modlitbách, prácach a obetách mnohých rehoľných spoločenstiev.

Muži, ktorí tu žiadajú o pomoc, majú za sebou zložitú minulosť. Ľudia sem prichádzajú bez osobných dokladov, často v zlom psychickom stave, špinaví, zapáchajúci, niektorí akoby už ani neexistovali. Nezastupiteľné miesto v živote tejto komunity má modlitba a práca. Muži sú zadelení počas terapie pri varení, praní, žehlení, upratovaní, aj pri stavebných, tesárskych či klampiarskych prácach, pri práci v hospodárstve. Momentálne má združenie pod sebou 15 zariadení s perspektívou rastu v budúcnosti a svoj domov tu aktuálne má skoro 700 ľudí.

Moja prax v tomto zariadení bola pre mňa veľkým duchovným a praktickým obohatením. Získal som tu veľa skúseností, priateľstiev, zažil pár smutných udalostí a definitívne sa rozhodol pre službu, teda svoje povolanie.

Každodenná cesta nádeje

Ján Mikuško, 4. ročník

„Nasledujúce mesiace nás privedú k otvoreniu Svätej brány, ktorým začneme Jubilejný rok. Prosím vás o zintenzívnenie modlitby, aby sme sa pripravili na dobré prežitie tejto udalosti milosti a zakúsili silu Božej nádeje. Preto dnes začíname Rok modlitby, rok venovaný znovuobjaveniu veľkej hodnoty a absolútnej potreby modlitby v osobnom živote, v živote Cirkvi a vo svete.“

Tieto slová zazneli na Svätopeterskom námestí 21. januára 2024 počas modlitby Anjel Pána. Svätý Otec teda vyzval veriacich, aby sa na prichádzajúci Jubilejný rok, ktorý sa začne otvorením svätých brán 24. decembra 2024, pripravili, a tak mohli pocítiť Božiu milosť vo svojich životoch. Slová pápeža Františka sme sa snažili aplikovať nielen v našich osobných modlitbách, ale aj pri našich spoločných modlitbách v seminárnej kaplnke.

Začiatkom tohto semestra naši predstavení zaviedli nový model rozjímania nad Božím slovom, ktoré každý deň nasleduje po modlitbe ranných chvál či prežití prvých chvíľ v novom dni. Tento čas prežívame pred vyloženou Oltárnou sviatosťou v pondelky a stredy. Táto chvíľa je nielen vyhradená na meditáciu, ale aj na predloženie celého dňa živému Ježišovi prítomnému v Eucharistii. Je veľkou milosťou, že naše dni môžeme začínať na kolenách pred Kristom, a tak pripravovať naše srdcia nielen na prichádzajúci Jubilejný rok s témou Pútnici nádeje, ale predovšetkým na deň, ktorý nás práve čaká.

Pre mňa osobne je práve ranná adorácia možnosťou zastaviť sa a svoje prvé momenty – od prebudenia – prežiť s Kristom. Uvedomujem si, že tento čas nie je samozrejmý, pretože nie všetci majú túto možnosť začínať svoje dni pred eucharistickým Ježišom, a preto si o to viac vážim tieto výnimočné chvíle, strávené ráno v našej kaplnke.

Áno, nie vždy sa mi podarí byť úplne prítomný a sústredený počas adorácie, ale dôležité je, že sme v Ježišovej prítomnosti, že hľadíme na Neho aj keď možno nič nepočujeme alebo nedokážeme povedať. Ale práve v tomto tichu Ježiš robí veľké veci v nás a premieňa naše srdcia. Ako hovorí aj Božie slovo: „...v tichosti a dôvere je vaša sila.“ (Iz 30,15) Veď predsa On je naša nádej, ktorá sa má stať cieľom našej pozemskej púte.

Okrem ranných adorácií máme každý utorok a štvrtok večerné adorácie. Ako niektorí z vás viete, pri utorkových adoráciách prednášame Ježišovi práve vaše úmysly, ktoré od vás dostávame na sociálnych sieťach. Modlitba teda nie je len o mojom vzťahu s Bohom Otcom, ale je aj prostredníctvom modlitby istým duchovným krytím pre vás, ktorí nás o ňu žiadate.

Kňazský seminár sv. Gorazda v Nitre 2024/2025

Predstavení

Marián Dragúň
rektor

Miroslav Šidlo
vicerektor

Peter Pajerský
prefekt

Tomáš Pavlík
prefekt

Peter Jandura
špirituál

Vladimír Kiš
špirituál

2. ročník

Pavol Baránik
Skačany
NR

Matej Bohuš
ZA-Vlčince
ZA

René Brandýs
Čadca-mesto
ZA

Andrej Královič
Čáry
BA

Juraj Majzler
Tekovská Breznica
BB

Kristián Martinkovič
Malé Kršteňany
BB

Adam Strapek
Vysočany
NR

Šimon Šuhajda
Nová Baňa
BB

Kristián Vrátny
BA-Trnávka
BA

3. ročník

Timotej Gregor
Čierne Kľačany
NR

Lukáš Janota
BB-Katedrála
BB

Pranay Pedanoori
NR-Horné mesto
NR

Ľubomír Staník
Podvysoká
ZA

Filip Trebuľa
Veľký Krtíš
BB

Marek Mokoš
Senec
BA

4. ročník

Matúš Bielčik
Korňa
ZA

Dominik Broniš
Bánovce n. Bebravou
NR

Ján Haršaník
Žilina-mesto
ZA

Andrej Hlúšek
Bolešov
ZA

Zoltán Ilcsik
Kolárovo
TT

Vojtech Kováč
Horné Hámre
BB

Matej Kuna
Motešice
NR

Ján Mikuško
Chrenovec-Brusno
BB

Benjamín Rakota
Vráble
NR

Rastislav Svitek
ZA-Hájik
ZA

5. ročník

Andrej Decký
Dolný Hričov
ZA

Jakub Jurkovič
Senica
BA

Ivan Komžík
Zlaté Moravce
NR

Christian Kvasňovský
NR-Klokočina
NR

Krištof Martinák
TT-mesto
TT

Matúš Mikuško
Chrenovec-Brusno
BB

Štefan Pálesch
Šaľa-Veča
TT

Andrej Taška
Predmier
ZA

Marek Vaṭlavic
Nová Huta
Oradea (RO)

Ondrej Verbovský
BA-Miletičova
BA

6. ročník

Bronislav Antoš
BB-Fončorda
BB

Dominik Brodňan
Rajecké Teplice
ZA

Patrik Halaj
Martin-mesto
ZA

Patrik Kukučka
NR-Klokočina
NR

Peter Pánis
Nováky
BB

Martin Szöllősi
Komárno
TT

JUBILEUM 2025
PÚTNICI NÁDEJE

Propedeutický ročník

Vojtech Kováč, 4. ročník

Drahí čitatelia, s radosťou vám prinášame krátke predstavenie bratov, ktorí tento rok vstúpili na cestu formácie do nášho propedeutického ročníka. Títo mladí muži odpovedali na Božie volanie a chcú sa formovať v Jeho škole pre službu Cirkvi. Pred nimi sa otvára čas osobnostného i duchovného rastu, kedy budú postupne objavovať hĺbku svojho povolania a upevňovať svoje odhodlanie. Každý z nich prichádza s jedinečným príbehom a s túžbou prinášať Kristovo svetlo do sveta. Nech sú nasledujúce riadky príležitosťou spoznať ich lepšie a sprevádzať ich na tejto ceste modlitbami.

Čím je pre teba vzorom tvoj obľúbený svätý?

Svätý Ján Pavol II. je mi vzorom a zároveň blízky práve vďaka jeho prirodzenej ľudskosti, ktorá oslovila moje srdce. Odvaha a jeho známe: „Nebojte sa!“ je pre mňa výzvou a príkladom vykročiť a „otvoriť brány Kristovi dokorán“ pre dobrodružstvo s Bohom. „Žite slobodu ako službu“ sú tiež slová povzbudenia a výzvy, aby sme sa nebáli postaviť sa za našu vieru, a tiež k prežívaniu slobody a nádeje, ktorá z nej plynie. Bol to muž hlbokej modlitby a svedkom nádeje a milosrdenstva, slovom i skutkami, ktoré sa dotýkajú aj mňa. Ukazuje mi, akú moc má obyčajné gesto lásky a odpustenia pre každého.

Obľúbený svätý: Ján Pavol II.

Richard Branický

Trnava – Modranka

24 rokov

Ako vyzeral tvoj príbeh povolania?

Volanie Pána stať sa katolíckym kňazom som začal vnímať na konci tretieho ročníka vysokej školy. Počas rozlišovania tohto Pánovho volania som mal mnoho otázok, na ktoré som postupne dostával odpovede. Odvahu urobiť tento krok mi dala formácia a duchovné obnovy v Opus Dei počas môjho štúdia, ako aj v Kňazskom seminári sv. Gorazda v Nitre v decembri 2023, keď som si vďaka rozhovoru s prefektom ujasnil mnoho vecí ohľadom odovzdania sa Bohu v službe kňaza. Moje rozhodovanie vstúpiť do seminára završilo slávenie veľkonočných sviatkov v našej farnosti, počas ktorých som pocítil istotu od Boha prihlásiť sa do seminára a odovzdať sa úplne do Jeho rúk.

Obľúbený svätý: Ján, evanjelista

Filip Caudt

Zvolen – mesto

23 rokov

Marko Krajči

Sedembolestnej Panny Márie, Bratislava – Petržalka (Lúky)

27 rokov

Rád cestuješ? Ktoré miesto na svete je tvoje najobľúbenejšie?

Cestovanie už odmalička patrí medzi moje veľké záľuby. Hoci nemám jedno konkrétne najobľúbenejšie miesto na svete, spomenul by som Santiago de Compostela, pretože sa spája s príbehom môjho povolania. Minulý rok som sám absolvoval osemsto kilometrov dlhú pešiu púť do Santiaga. Svätojakubská cesta ma dlho lákala a cítil som, že by mi mohla pomôcť rozhodnúť sa, ktorým smerom sa v živote mám vydať. Po dobrodružnom mesiaci strávenom putovaním som sa vrátil domov s tým, že chcem nastúpiť do seminára. Z púte som si priniesol krásne zážitky a odhodlanie prekročiť pochybnosti a urobiť krok viery, ktorý je nevyhnutný pri nasledovaní povolania.

Obľúbený svätý: Páter Pio z Pietrelčiny

Marek Kramara

Bytča

22 rokov

Čím je pre teba vzorom Panna Mária?

V mojom živote mi Panna Mária pomohla už veľakrát a moja modlitba na jej príhovor nebola nikdy nevypočutá. Úctu k nej som si vybudoval už ako malý, keď mi moja prastará mama spievala mariánske piesne a modlieval som sa s ňou ruženec. Pre mňa je veľkou učiteľkou pokory, pretože aj napriek tej najväčšej pocte, akej sa jej dostalo, si zachovala pokoru. Rovnako je pre mňa veľkým vzorom odovzdanosti. „Hľa, služobnica Pána.“ Nevedela, čo ju čaká a aký bude jej život, keď ho odovzdá Bohu, stačilo, že do jej života vstúpil Pán. Preto si v ťažkostiach a pochybnostiach pripomínam Máriinu odpoveď na Pánove volanie a prosím si tú milosť, aby som dokázal v mojom životnom povolaní, ale aj v živote, odovzdať Bohu všetko tak ako Mária.

Obľúbený svätý: Charbel Makhlouf

Čo si musel zanechať kvôli vstupu do seminára? Ako vnímaš túto obetu?

Pred vstupom do kňazského seminára som musel zanechať svoj domov a moju úžasnú rodinu, ktorá je mojím oporným múrom v každom čase. Popri práci IT špecialistu som sa 10 rokov venoval aj službe dobrovoľníka s deťmi s kardiologickými ochoreniami srdca. Táto služba ma veľmi napĺňala a mal som ju rád. Napriek tomu vnímam svoje rozhodnutie ako odpoveď na Božie volanie, podľa slov Pána: „Každý, kto opustí dom, bratov, sestry, otca, matku… pre moje meno, dostane mnohonásobne viac a bude dedičom večného života“ (Mt 19,29). Nevnímam to ako obetu, ale ako novú cestu za Jeho hlasom, ktorá mi prináša pokoj a hlbší zmysel života.

Obľúbený svätý: Ján Pavol II.

Ladislav Lenčéš

Močenok

27 rokov

Máš nejaký obľúbený citát? Čím je pre teba blízky?

„Týmto svetom prejdeme len raz. Preto každé dobro a láskavosť, ktoré môžeme preukázať akejkoľvek ľudskej bytosti, alebo nemej tvári, nech vykonáme teraz a nech ich neodkladáme. Pretože nepôjdeme znovu touto cestou.“ (John Galsworthy) Citát ma oslovil preto, lebo ma motivuje mať otvorené oči, srdce a ruky pre konanie hocijakého dobra, aj toho najmenšieho. Pretože aj také dokáže postupne meniť udalosti, ľudí a v konečnom dôsledku aj celý svet k lepšiemu.

Obľúbený svätý: Dominik Sávio

Michal Majtényi

Partizánske – Šípok

36 rokov

Matúš Malec

Kátlovce

22 rokov

Ako zatiaľ vnímaš seminárne spoločenstvo?

Seminárne spoločenstvo vnímam ako dynamické prostredie, ktoré ponúka veľa možností ako osobnostne či duchovne rásť. Stretávame sa tu partia chalanov, kde každý z nás je originálom vo všetkých aspektoch. Do seminára si nesieme každý to svoje. Všetci máme svoje neresti ako i talenty. Tieto naše odlišnosti vnímam ako veľmi podnetné na vzájomné obohacovanie sa. Dokážeme sa nimi inšpirovať, povzbudzovať a svojím spôsobom aj formovať. Stretávam sa tu s mnohými výzvami, učím sa tu správnej komunikácii a zároveň pociťujem blízkosť zo strany bratov. Želám nám všetkým, aby sme si boli čím ďalej, tým viac oporou na našej spoločnej ceste za Kristom.

Obľúbený svätý: bl. Titus Zeman

Michal Svoboda

Nitra – Dolné mesto

22 rokov

Rád čítaš knihy? Aká je tvoja najobľúbenejšia kniha?

Ja MILUJEM knihy! Keby som si do seminára zobral všetky moje knižky, tak si na izbe môžem zriadiť menšiu pobočku knižnice. Svet literatúry je neuveriteľný. Je to svet myšlienok a fantázie, ktorý ma na malý okamih vytiahne z reality. Na prvom mieste je určite Sväté písmo, ale veľmi obľubujem aj fantasy či sci-fi. Nepohrdnem ani dobrou detektívkou či životopismi svätých. Moje srdce si však získal malý chlapec so žltým šálom z asteroidu B-612. Jeho myšlienky, láska k ruži, priateľstvo s líškou ku mne prehovárajú vždy, keď otvorím túto útlu knižôčku. Malý princ mi ukazuje iný pohľad na život. Učí ma byť dieťaťom. Lebo takým patrí Božie kráľovstvo.

Obľúbený svätý: bl. Titus Zeman

TICHO

31.1.2025 - 2.2.2025

Duchovná obnova pre mladých mužov

- TROJDŇOVÝ PROGRAM ZAMERANÝ NA MODLITBU
- ROZHOVORY O POVOLANÍ
- PRE ZÁUJEMCOV OD 17 ROKOV
- POTREBNÉ INFORMÁCIE BUDÚ ZASLANÉ ÚČASTNÍKOM E-MAILOM

Prihlasovanie do 24. januára 2025 tu:

KŇAZSKÝ SEMINÁR SV. GORAZDA V NITRE

Svätý Augustín o Vianociach

Adam Strapek, 2. ročník

„Bratia, radujme sa! Nech sa národy radujú a jasajú! Tento deň neposvätilo viditeľné slnko, ale jeho neviditeľný Tvorca.“

Týmito slovami uvádza svoju vianočnú homíliu svätý Augustín z Hippa, jeden zo štyroch veľkých západných cirkevných otcov. Dáva nám na známosť, že daný čas nie je oslavou znovuzrodenia voľnému oku prístupnej centrálnej hviezdy slnečnej sústavy, ale pripomienkou Boha, ktorý sa rozhodol stať sa človekom. Práve nepochopenie tejto udalosti zo strany pohanov či heretikov viedlo tohto učiteľa milosti, významného teológa a filozofa, k objasneniu podstaty sviatku nazývaného Vianoce.

V uskutočnení vtelenia zohrala významnú úlohu osoba Panny Márie, o ktorej píše, že zo svojho plodného a neporušeného lona priviedla na svet toho, ktorý sa stal pre nás viditeľným, hoci on, neviditeľný, stvoril ju. Teda zároveň ju stvoril, no takisto si vzal z nej telo a stal sa človekom, ako nám to dokladá známe Nicejsko-carihradské vyznanie viery. Mária je tu rovnako predstavená ako tá, ktorá neprestala byť pannou po pôrode, teda je *semper virgo* (vždy panna), čo sa o niekoľko storočí neskôr stalo objektom druhej zo štyroch mariánskych dogiem. Udalosť inkarnácie však neznamená, že by Boh prestal byť Bohom, keď začal byť človekom. Svätý Augustín hovorí, že

nám to vôbec nemá robiť problémy, a bráni sa formou analógie. Veď Kristus je Bohom a človekom tak, ako je človek dušou a telom. Myšlienku Krista ako Bohočloveka dokonca rozvíja, keď o ňom píše, že je tým istým Bohom, ktorý je človekom, a tým istým človekom, ktorý je Bohom, a síce nie je formou zmiešania prirodzeností, ale jednotou osoby. Hoci k božstvu Syna sa pridalo ľudstvo, nevzniká nám nijaká nová štvrtá osoba, dokladá svätý Augustín. Najsvätejšia Trojica zostáva zachovaná. V nasledujúcej časti na tento aspekt svojej homílie nadväzuje a bráni správnu náuku pred mylnými presvedčeniami tvrdiac, že „ten, ktorý bol Synom Božím, vzal na seba podobu služobníka a stal sa Synom človeka, aby sa mohol narodiť z Panny Márie. Pritom zostal, čím bol, a prijal to, čím nebol.“ Prológ Jánovho evanjelia patrí k nosným základom celého jeho textu, aj keď v časti, ktorá sa venuje človečenstvu Božieho Syna, nájdeme okrem iného predovšetkým odkazy na list, ktorý adresuje svätý apoštol Pavol Filipanom. Tí obývali rovnomenné mesto na severe historického regiónu Macedónia. Odvoláva sa tak na Písmo slovami siedmeho verša druhej kapitoly: „...ale zriekol sa seba samého, vzal si prirodzenosť sluhu, stal sa podobný ľuďom; a podľa vonkajšieho zjavu bol pokladaný za človeka.“

Od podstaty sviatku sa v závere svätý Augustín opätovne vracia ku dňu, kedy ho slávime, krásnymi slovami: „Totiž práve tento deň, od ktorého sa začína dostávať dennému času stále viac svetla, označuje Kristovo dielo, ktorým sa náš vnútorný človek zo dňa na deň obnovuje.“

Čaro Vianoc

Christián Kvasňovský, 5.ročník

Azda väčšina z nás mohla zakúsiť v živote takú vianočnú skúsenosť – plnú radosti zo vzájomného stretávania a žičenia si sviatočného pokoja medzi blízkymi, ktorú vyjadrujeme azda ako „čaro Vianoc“. Túto skúsenosť neraz dotvára aj atmosféra vianočných rozprávok, spievanie kolied či iných vianočných piesní, pečenie tradičného vianočného pečiva, ktorého vôňa sa šíri a zapĺňa pomaly každý kút domu, vzácne rodinné alebo priateľské stretnutia, no zvlášť obdarúvanie sa darčekmi, čo prispieva k pokojamilovnému prežitiu tohto obdobia.

Pre veriaceho v Ježiša Krista však môže „čaro Vianoc“ vyjadrovať oveľa širšiu skúsenosť, oveľa viac, než vieme našimi slovami opísať, gestami vyjadriť alebo vôbec si aj mysľou predstaviť. Dôvod, prečo je tomu tak, je v istom zmysle jednoduchý. Totiž stretávame sa s jedným z najhlavnejších tajomstiev našej viery, ktoré poodhaľúva veľkorysú, rozumom ťažko uchopiteľnú, ale vierou prijímanú lásku Najsvätejšej Trojice voči nám ľuďom. Ide vôbec o najväčší vianočný a celoživotný dar všetkých čias pre človeka od Boha.

„Boh sa stal človekom, aby sme sa my mohli stať Božími deťmi; preto sa s vďačným srdcom modlime…“, je jednou z výziev pri slávení svätej omše na Modlitbu Pána, ktorou sa kňaz obracia na ľud vo Vianočnom období. Práve táto výzva nám môže pomôcť poodhaliť skutočne krásnu, ale i boľavú povahu tajomstva Vianoc, ktorá nevyhnutne súvisí aj s krížom. Svätý Otec František sa v jednej z vianočných katechéz vyjadril, že „jasle a kríž, to je Ježišov trón“. Na tieto dve, od seba neoddeliteľné skutočnosti našej viery nesmieme zabudnúť. Pohľad na jasle, na kríž a na jednoduchý život nášho Pána nám pomáha pochopiť, kto vlastne je Ježiš a kým sa stal pre mňa, aby som mohol prežívať „čaro Vianoc“ každý deň.

Jeho narodenie anjeli ohlasujú pastierom, aby išli a našli ho, pričom udávajú aj to, aké znamenia si majú všímať: „Nájdete dieťa uložené v jasliach.“ (porov. Lk 2,12). Svätý Otec povedal, že toto znamenie nám ukazuje Boží „štýl“, ktorého prejavom je „blízkosť, súcit a nežnosť“. Týmto všetkým je náš Boh; je blízkym i blízkosťou, je súcitným i súcitom; je nežným i nežnosťou. Sám Ježiš nám priamo ukazuje tento Boží štýl. Aké úžasné i vzácne je to, ak si uvedomíme, ako si nás chce Boh pritiahnuť k sebe – ničím iným, ako len láskou, súcitom a nežnosťou.

V jednom liste svätý František Saleský píše: „Magnet priťahuje železo a jantár priťahuje slamu a seno. No či už sme železo pre svoju tvrdosť, alebo slama pre svoju slabosť, musíme sa nechať pritiahnuť týmto nebeským Dieťaťom.“ Nato Svätý Otec dodáva, že miestom, kde sa naše sily a naše slabosti vyriešia, je „len pred jasličkami, pred Ježišom alebo pred Krížom“. Boh našiel obdivuhodný spôsob, ako si nás vie pritiahnuť k sebe, nech sme akíkoľvek – sebadarúvacou láskou.

Ježiš sa stal a neustále stáva darom pre mňa, aby som sa ja mohol stávať darom pre neho a blížneho. Jeho čistá láska, ktorou sa nám dáva pre naše dobro a ktorou človeka priťahuje, je odzbrojená a súčasne odzbrojujúca. Dôvod, prečo je Ježišova láska tak mocná, Svätý Otec vysvetľuje nasledovne: „Pretože keď vidíme túto Ježišovu jednoduchosť, aj my odhodíme zbrane pýchy a pokorne ideme prosiť o spásu, o odpustenie, o svetlo pre náš život, aby sme mohli napredovať.“

Na záver nás Svätý Otec upozorňuje, „aby sme neskĺzli do svetskej karikatúry Vianoc“, lebo ona oberá o skutočnú povahu a skúsenosť „čaro Vianoc“, pretože „redukuje Vianoce na presladený a konzumný sviatok“. Naproti tomu nám Boh ponúka liek pre prinavrátenie „čara Vianoc“ vo svojom pravom slova zmysle, ktorým je nevysychajúci prameň a dar žasnutia v narodení Pána Ježiša Krista.

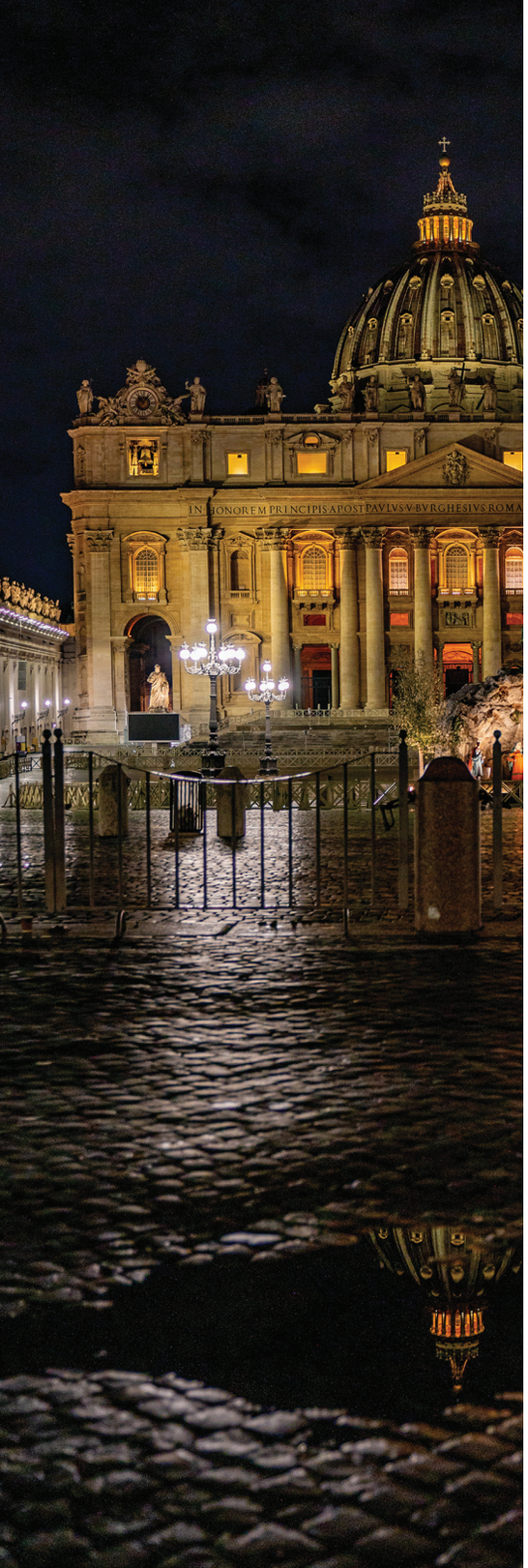

Jubilejný rok

Michal Svoboda, propedeutický ročník

Pútnici nádeje – tak znie motto nastávajúceho jubilejného roka, ktorý už čoskoro začne. Deň pred slávnosťou Narodenia Pána, 24. decembra, otvorí pápež František Svätú bránu Baziliky sv. Petra vo Vatikáne, čím oficiálne zahájí tento jubilejný rok. Tento „Pánov milostivý rok“ (Lk 4,18-19) je časom, kedy sa Božia milosť a milosrdenstvo k nám skláňajú osobitným spôsobom. Je však na každom jednom z nás, ako odpovieme na toto volanie, ktoré nás volá pripraviť sa a vykročiť na cestu nádeje.

Hovorí sa, že nádej zomiera posledná. No my kresťania poznáme aj iný známy citát zo sv. Pavla, ktorý nám pripomína: „A tak teraz ostáva viera, nádej, láska, tieto tri, no najväčšia z nich je láska.“ (1Kor 13,13) Tieto tri, inak nazývané aj „teologálne čnosti“, tvoria podstatu kresťanského života. Svätý otec v tejto neoddeliteľnej dynamike považuje nádej za tú, ktorá poskytuje orientáciu, naznačuje smer a cieľ života veriacich.

My sme Cirkev putujúca a každý pútnik potrebuje svoj jasný cieľ a to, podľa čoho sa môže orientovať aj v tých najťažších a najtienistejších momentoch svojej púte. Nemá práve Ten, ktorý je „svetlom, ktoré vo tmách svieti“ (Jn 1,5), byť naším „svetielkom“ nádeje?

A o tomto sú práve vianočné sviatky. Sú časom, kedy si pripomíname to, že sám Boh sa stáva maličkým dieťaťom, stáva sa jedným z nás, aby sme už viac neblúdili vo tmách, ale mali sme svetlo života. (porov. Jn 8,12) Tu začína príbeh nádeje každého jedného z nás, príbeh nášho vykúpenia. V očiach sveta sa to zdalo ako nič. Chudobná rodina, maštaľ so zvieratami a malé jasličky. Ale i napriek tomu sa našli tí, ktorí prišli a v tom „ničom“ našli zmysel svojho života, svoju nádej, svojho kráľa a Mesiáša. Pastieri i mudrci ako prví pútnici nádeje, vykročili na túto cestu. Nevedeli čo ich čaká, čo nájdu na mieste, ku ktorému ich priviedla hviezda alebo slová anjelov, ale napriek riziku a nebezpečenstvu dlhej cesty neváhali a vydali sa na cestu.

Aj Mária sa pred všetkými týmito udalosťami „vydala na cestu“ k Alžbete. Nie je náhodou, že ju ctíme pod titulom Hviezda morská. Ako hovorí pápež František: „Je to titul vyjadrujúci pevnú nádej, že v búrlivých premenách života nám Matka Božia prichádza na pomoc, podopiera nás a pozýva nás dôverovať a naďalej dúfať.“ Tak ako pre mudrcov bola hviezda akýmsi GPS na ceste k Ježišovi, tak i my máme v Márii našu Hviezdu, ktorá nám svieti na našej púti nádeje za Kristom.

Vydať sa na cestu. Spraviť prvý krok. Tak začína každá púť. A v tomto duchu by sme mohli prežiť aj tento čas Vianoc a Jubilejného roka. Spravme tento prvý krok k našim blížnym – v našich farnostiach, v práci či rodinách. Buďme nielen pútnikmi nádeje, ale aj jej žijúcimi svedkami. A prinášajme nádej práve tým, ktorí ju najviac potrebujú.

Na slovíčko: Vladena Škorvagová

Matej Kuna, 4. ročník; Matúš Bielčik, 4. ročník

V našej pravidelnej rubrike sme sa tentokrát porozprávali s talentovanou herečkou Vladenou Škorvagovou, ktorá od roku 2022 pôsobí ako členka Divadla Andreja Bagara v Nitre. Táto rodáčka zo Zvolena začala svoju profesionálnu dráhu v Divadle Jozefa Gregora Tajovského, kde od roku 1996 do roku 2014 stvárnila viac než šesťdesiat nezabudnuteľných postáv. Výrazný úspech zaznamenala aj v roku 2020, keď v Modrom salóne Slovenského národného divadla excelovala v titulnej úlohe Milady Horákovej v inscenácii Milada.

Aká bola Vaša cesta k herectvu? Bol to Váš sen už od detstva?

Asi áno. Môj otec bol ochotníckym divadelníkom a autorom niekoľkých divadelných hier pre skupinu školákov. To boli moje prvé hlavné úlohy :). Otcove nadšenie pre divadlo sa na mňa prenieslo do takej miery, že od týchto detských čias ma neopustilo a stalo sa mojím povolaním.

Mali ste niekedy dilemu, či prijať nejakú herecku úlohu?

V kamennom divadle, keď ste členom umeleckého súboru, nerozhodujete o tom, čo budete hrať. V tomto smere je to vlastne veľmi neslobodné a závislé povolanie. Nerozhodujete o ničom. Ani v akej inscenácii budete či nebudete účinkovať, ani akú postavu budete či nebudete hrať, nevyberáte si režiséra ani kostým. V podstate neustále čakáte, čo bude. Čo sa týka tej vami spomínanej dilemy – zatiaľ som nebola v situácii, že by som sa musela v rámci nejakej inscenácie zaoberať niečím ako výhrada vo svedomí. Zároveň ale treba povedať, že my herci na javisku ukazujeme realitu života – teda jeho pekné, ale aj horšie, či dokonca tie najhoršie stránky.

Excelovali ste už ako Edith Piaf, Milada Horáková, je ešte nejaká rola, ktorú je vaším snom si zahrať?

V tomto ohľade nemám konkrétne sny či túžby. To, že som mala možnosť stvárňovať Vami spomínané osobnosti (a mnoho ďalších krásnych a hodnotných postáv vo Zvolene, alebo teraz v Nitre), považujem za nesmierne šťastie a som za to naozaj vďačná. Avšak predstavenie Milada má u mňa predsa len špeciálne postavenie. Venovala som ho svojmu otcovi, ktorý sa tiež potýkal s otrasnými praktikami komunistického režimu. Prepašujem sem, s dovolením, pozvánku. Príďte si do SND pozrieť predstavenie Milada. Pozývam naň, pretože sa zdá, že máme veľmi krátku pamäť a potrebujeme, jemne povedané, zvýšiť ostražitosť.

Minulú sezónu mal derniéru muzikál Povolanie pápež, ktorý vzdáva hold pápežovi Jánovi Pavlovi II. Ako sa Vám hrala rola Eufémie?

V tomto muzikáli som hrala krátko, len dva roky, bola som záskok za staršiu kolegyňu. Bola to krásna skúsenosť a som veľmi rada, že som zažila derniéru tohto muzikálu. Bolo to silné a veľmi emotívne, hlavne pre všetkých kolegov, ktorí pracovali na tomto muzikáli od jeho začiatku. Nikdy nezabudnem na rok 1995, keď som bola osobne prítomná na svätej omši, ktorú slúžil Ján Pavol II. pre viac ako 400-tisíc ľudí na letisku v Janíkovciach pri Nitre. Keď si ho pripomínam, tak mi stále rezonuje jeho: „Nebojte sa!“.

Tretiu divadelnú sezónu ste členka hereckého súboru v Divadle Andreja Bagara. Ako sa Vám páči v Nitre?

Z Nitry veľa toho nepoznám, keďže moja hlavná trasa vedie zo stanice do divadla a naspäť. Veľmi sa mi páči Kalvária a Bazilika svätého Emeráma. Milujem obnovený nitriansky park, kde som sa naučila aj celý text inscenácie Mordorys, ktorú aktuálne hrám v repertuári DAB v Nitre. Nitra je pre mňa veľmi príjemné mesto a sú v ňom veľmi milí ľudia.

Minulý rok ste absolvovali 375 km dlhú púť do Compostely. Čo Vás priviedlo k rozhodnutiu vydať sa na púť do Santiaga de Compostela?

V jednom momente som si uvedomila, že som za svoj život Bohu vďačná. Prešla som si všelijakými, aj veľmi neradostnými a závažnými obdobiami, ale napokon som sa z nich vymotala. Samozrejme, nikdy nie sama, ale s Božou pomocou a cez mamine premodlené ružence, najmä Pompejské novény, to musím zdôrazniť. Bolo treba sa poďakovať, a tak som si kúpila dobré tenisky a ruksak a vydala sa na Camino. Každému, naozaj každému tento zážitok putovania do Compostely vrelo odporúčam. Nenechajte sa odradiť vekom, kondíciou, nenechajte sa odradiť ničím. Vyberte si z množstva trás tú, ktorá sa vám zdá pre vás najschodnejšia a vyrazte čím skôr. Pretože tak vám ostane viac

času, aby ste sa na Camino vydali znova. Raz pútnik, navždy pútnik.:)) Ja sa už teším, že absolvujem dlhšiu, asi mesiac trvajúcu Francúzsku cestu. A možno cestu z Lisabonu do Fatimy. Možností je veľa.

Aké miesto má viera vo vašom živote?

Keď sa ma to pýtate dnes, tak musím povedať, že momentálne som v dobrej duchovnej kondícii. :) Meditácie a modlitba ruženca rozjímavou formou sú moje favorizované spôsoby kontaktu s Bohom.

Máte svojho obľúbeného svätého?

Ja mám veľmi rada sv. Teréziu z Lisieux. Hovorí sa o nej, že toto mladé dievča bolo úzkostné, a v tom sme my dve veľké kamarátky. Veľmi blízka je mi aj bl. Zdenka Schelingová, ktorá sa veľmi opomína a veľmi si ju vážim za jej silu a odvahu.

Máte nejaké obľúbené pútnické miesto?

Rok predtým, ako som sa vydala na cestu do Compostely som navštívila Medjugorje. Tam sa veľa toho pre mňa zmenilo, toto miesto má pre mňa úžasnú atmosféru a zažila som tam neskutočný pokoj. Tam začala aj moja túžba ísť na Camino.

Ako prežívate Vianoce?

Keď sa povedia Vianoce, tak sa vidím, ako mám hlavu v mise so šalátom a vynorím ju len keď mi rezeň treba. Ale vážne. Vianoce mám rada, okrem iného aj preto, lebo prichádza syn, ktorý študuje v Holandsku a ja sa teším na ten spoločný pokojný rodinný čas. Mám tiež radosť, že už je u nás viac menej tradíciou, že sa okrem osobných drobností obdaruvávame aj darčekmi v podobe pomoci pre rôzne charitatívne diela. Možno ako inšpiráciu pre vašich čitateľov môžem spomenúť darček od syna, ktorý v mojom mene adoptoval posteľ pre človeka bez domova v nocľahárni sv. Vincenta de Paul, mamina už tradične dostáva osvedčenie, že v jej mene organizácia Mary´s Meals poskytne niekoľkým deťom v Afrike jedlo na celý rok.

Srdečne ďakujeme Vladene Škorvagovej za úprimný a inšpiratívny rozhovor. Prajeme jej, aby Vianoce boli pre ňu časom pokoja, radosti a Božieho požehnania, a aby ju na jej ceste – či už hereckej alebo duchovnej – vždy sprevádzalo svetlo nádeje. Požehnané sviatky!

Súťaž

Ľubomír Staník, 3. ročník

Milí čitatelia,
v knihe Na ceste k jezuliatku, ktorej autorom je nitriansky biskup Mons. Viliam Judák, sa v jednom zo zamyslení hovorí o zmysle Vianoc.

Zmyslom Vianoc je podobať sa na _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _. Tak, ako sa zvykne o každom dieťati hovoriť, že sa podobá na svoju matku, tak pri Ježišovom narodení sa môže prvý a jediný raz v histórii ľudstva povedať, že matka sa podobá na dieťa.

Snažme sa teda aj my o túto podobu počas celého nášho života.

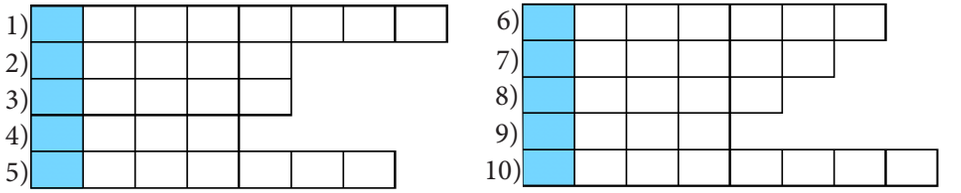

Dvojhlásky a písmeno CH píšte oddelene.

1) Mesto narodenia Ježiša Krista
2) Prorok v Starom zákone
3) Vyznávači Judaizmu
4) Meno Abrahámovho syna
5) Meno, ktoré v preklade znamená „Boh s nami“
6) Menová jednotka použitá v Lukášovom evanjeliu
7) „Ľud, čo kráča vo tmách, uzrie veľké svetlo; nad tými, čo bývajú v krajine temnôt, zažiari svetlo.“ Kto je autorom starozákonnej knihy, v ktorej sa nachádza tento verš?
8) Krajina, do ktorej utiekol Jozef s Máriou aj malým Ježiškom
9) Doplň citát zo Svätého písma: „Ba hovorím vám: Ľahšie je _ _ _ _ prejsť cez ucho ihly, ako boháčovi vojsť do Božieho kráľovstva.“ (Mt 19,24)
10) Cisár Ríma, za ktorého vlády sa narodil Ježiš Kristus

Správne riešenie tajničky nám posielajte do 31. apríla 2025 na adresu: gorazd@ksnr.sk, alebo Redakcia časopisu Gorazd, Samova 14, 949 01 Nitra. Mená výhercov budú uverejnené v najbližšom čísle, ktoré vyjde **v júni 2025**.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa zapojili do súťaže a srdečne blahoželáme vyžrebovaným výhercom – Jozef H. z Korne, Ján Š. z Hronského Beňadiku a Eva D. z Čadce.

Drahí priatelia, ak máte záujem dostávať náš časopis priamo ku vám domov, môžete si ho objednať zaslaním objednávky s vašimi údajmi a počtom objednaných kusov na e-mailovú adresu gorazd@ksnr.sk alebo poštou na adresu Redakcia časopisu Gorazd, Samova 14, 949 01 Nitra.

PRE MINIŠTRANTOV

DEŇ otvorených dverí

15. MAREC 2025 | 09:30 - 15:30

duchovný program | zábavný program | prehliadka seminára | obed

KŇAZSKÝ SEMINÁR V NITRE

WWW.KSNR.SK